
Els pèlags de Vilobí del Penedès

Romà Macàrio

*Àrea de Serveis Personals
Ajuntament de Vilobí del Penedès*

Resum

Els pèlags de Vilobí del Penedès –dits també els talls– van aparèixer a conseqüència de l'activitat extractiva de guix que es remunta a l'època romana i que ha estat pròpia de Vilobí fins fa pocs anys. Yeseras de Vilobí i Gyps són les darreres empreses que explotaren la zona i el 1970 es fusionaren sota la denominació Vilobigyps fins que el 1993, l'empresa i l'extracció van abandonar l'explotació. Des que es va deixar d'extreure pedra, s'ha format un espai natural constituït per quatre pèlags. La concentració d'aigües d'escolament ha originat la seva forma característica de mitja lluna i el particular ecosistema que s'ha desenvolupat a l'entorn. Té diferents paisatges força interessants i molt peculiars com són les pedreres en si, i una fauna i una flora força peculiars. Aquest microecosistema format pels pèlags de Vilobí contrasta fortament amb l'aridesa de la comarca de l'Alt Penedès, i ens trobem amb una zona humida, com un oasi, un petit miracle entre els conreus de la vinya. Fins ara la gestió la duia un patronat format per diverses entitats, però des de fa molt poc la gestió correspon a l'Ajuntament de Vilobí. Aquest patronat va encarregar-se de l'adequació, remodelació, senyalització dels espais naturals. L'empresa Iberplaco, que va comprar Vilobigyps, té encara els drets de l'explotació minera, però des de l'ajuntament s'estan fent les actuacions pertinents perquè aquesta concessió s'anul·li i una vegada aconseguit el nostre propòsit, es vol passar a les actuacions programades, com són la conservació dels espais naturals per valorar i incentivar l'explotació lúdica i turística en algun cas, i ecològica i naturalística en un altre.

Paraules clau

Pèlags, guix, microecosistema, aus, gestió

Resumen

Los «pèlags» de Vilobí del Penedès

Las lagunas de Vilobí del Penedès –conocidos como *els pèlags* o *els talls*– aparecieron como resultado de la actividad extractiva de yeso que se remonta ya a época romana, y que ha sido característica de Vilobí hasta hace pocos años. Yeseras de Vilobí y Gyps son las últimas empresas que explotaron la zona y que en 1970 se fusionaron bajo la denominación de Vilobigyps, hasta que en 1993 la empresa y la extracción abandonaron la explotación. A partir de que se dejó de extraer piedra se ha formado un espacio natural integrado por cuatro lagos. La concentración de aguas de escorrentía ha originado sus características formas de media luna, y el particular ecosistema que se ha desarrollado en su entorno. Hay paisajes bastante interesantes y muy peculiares como son las mismas canteras, y una fauna y flora peculiares. Este microecosistema formado por las lagunas de Vilobí contrasta enormemente con la aridez de la comarca de l'Alt Penedès. Nos encontramos en una zona húmeda, como un oasis, un pequeño milagro entre los cultivos de la vid. Hasta hoy la gestión del espacio era conducida por un patronato formado por distintas entidades, pero hace poco que se cedió la gestión al Ayuntamiento de Vilobí. Este patronato hizo parte del acondicionamiento, remodelación, señalización de los espacios naturales. La empresa Iberplaco, que compró Vilobigyps, tiene todavía los derechos de explotación minera. Desde el ayuntamiento se están realizando las actuaciones pertinentes para que esta concesión se anule, y una vez conseguido nuestro propósito, se pueda pasar a las actuaciones programadas, como son la conservación de los espacios naturales, para valorarlos e incentivar una explotación lúdica y turística en algún caso, y ecológica y naturalística en otro.

Palabras clave

Lagunas, yeso, microecosistema, aves, gestión

Abstract

The Vilobí del Penedès pools

The Vilobí del Penedès pools –also called the cuts– appeared as a result of the extraction of plaster which goes back to Roman times and was typical of Vilobí until a few years ago. Yeseras de Vilobí and Gyps were the last companies to exploit the zone and in 1970 they merged as Vilobigyps until, in 1993, the company and the extraction abandoned the exploitation. Since they stopped extracting stone, a natural space consisting of four pools has formed. The concentration of seepage water has given them their characteristic half-moon shape and the particular ecosystem that has developed around them. There are a number of very interesting and quite peculiar landscapes such as the quarries themselves and a special fauna and flora. This microecosystem of the Vilobí pools provides a strong contrast with the aridity of the Alt Penedès district and we find a wet zone, like an oasis, a small miracle amid the vineyards. Until now the management was in the hands of a board made up of different entities, but for a short while it has been the responsibility of Vilobí council. The board undertook the adaptation, reconstruction and signposting of the spaces. The Iberplaco company, which bought Vilobigyps, still holds the rights to mining exploitation, but the council is taking the necessary measures to annul the concession, and once that aim has been accomplished, the next step will be the programmed actions, such as the conservation of the natural spaces to value and give incentive to recreational and tourist exploitation in some cases and ecological and naturalistic exploitation in others.

Keywords

Pools, plaster, microecosystem, birds, management

Descripció

Els pèlags de Vilobí del Penedès –dits també els talls– van aparèixer com a conseqüència de l'activitat d'extracció del mineral de guix, que es remunta a l'època de dominació romana. L'aflorament del nivell freàtic ha convertit la zona en un espai natural de gran interès i valor ecològic i geològic per a la comarca de l'Alt Penedès, i que ha estat pròpia de Vilobí fins fa pocs anys.

La poca extensió de zones humides existents a la comarca fa que els pèlags de Vilobí es vegin revaloritzats des del punt de vista mediambiental, sobretot des que l'empresa que explotava les pedreres ha suspès les activitats extractives, i això ha afavorit la formació d'un nou pèlag d'uns dos-cents metres de longitud, una amplada màxima de cinquanta metres i una fondària que oscil·la entre els vuitanta centímetres i els vint metres. En conjunt, doncs, són quatre les extensions d'aigua dolça que en aquest moment existeixen al municipi, tres ja pràcticament integrades al nucli urbà i que corresponen a l'antiga zona d'extracció abandonada de fa molts anys, mentre que la més recent es troba dins del recinte tancat de l'antiga explotació guixera, a mig quilòmetre del nucli urbà.

Els tres estanys més propers al poble estan pràcticament a tocar de les cases i tenen unes dimensions variables. El més gran, d'uns setanta metres de llargària i d'una fondària màxima de vuit metres, es troba a menys de deu metres de les cases. Està poblat de carpes, però la pesca amb canya resulta pràcticament impossible perquè els hams s'enganxen als arbres, matolls i canyissos, on fan vida les polles d'aigua que hi troben el seu hàbitat predilecte.

El segon en grandària és un pèlag rodó que, a causa de les pluges hivernals, experimenta una gran crescuda i ocupa una plana circumdant. Hi habiten carpes i perques americanes (*black-bass*), un peix originari de Nord-Amèrica que pot assolir tranquil·lament el mig metre de longitud i que es caracteritza per la seva gran voracitat, el que perjudica els altres peixos i les aus que se n'alimenten.

El tercer dels pèlags més proper al nucli urbà té forma de mitja lluna i unes dimensions reduïdes (vint metres de llargada per deu d'amplada), però, des del punt de vista biològic, és el més interessant, ja que la seva fondària és escassa, no sobrepassa els tres metres en el seu punt més pregon i ha permès el creixement d'un espèc canyissar on nien, a més de les polles d'aigua, granotes, serps d'aigua, carpes i carpins. Malauradament sembla que s'hagi introduït també la perca americana, la qual cosa pot fer perillar la vida de les altres espècies.

Hi ha un tall, no pas un pèlag o estanyol, que és a tocar del bosc de la Coma. Es tracta d'una antiga pedrera dessecada que va ser tapada a base d'abocar-hi terra i que avui en dia només hi resta un petit espadat de forma semicircular. L'espai en conjunt sembla un teatre grec i si les circumstàncies, sobretot econòmiques ho permetessin, es podria construir un magnífic auditori a l'aire lliure.

Hem de tenir en compte que quan diem estany, estanyol, tall, o petita llacuna, ens estem referint als pèlags. L'estany de formació més recent és el que presenta un major potencial biològic, sobretot perquè es troba en una zona que encara està en procés de formació. D'una banda, perquè la seva superfície no ha parat de créixer en els darrers anys i, de l'altra, perquè a la seva riba comença a créixer algun pollancre i altres arbres de ribera. També, a la zona menys

profunda de l'estanyol, hi comença a créixer el canyís, la qual cosa possibilita la nidificació d'algunes aus com ara les polles d'aigua que ja hem esmentat abans i els ànecs collverds. En destaquem aquestes dues espècies però, com podreu veure més endavant, us en detallem més d'un centenar catalogades per Xavier Bayer, Cisco Guasch i Humbert Salvadó, de l'Associació CÒBIT–Estudi i recerca de fauna del Penedès. Aquesta llista encara s'ampliaria si es fes un estudi més intens, sobretot a l'època de les migracions. Hem de pensar –segons que ens diuen els estudiosos– que aquestes són les espècies que ells han pogut catalogar, però de segur que encara n'hi ha més. Al cantó oposat, als penya-segats que voregen la part més profunda de l'estany, s'han pogut observar diverses varietats d'aus de presa que aprofiten els espadats per niuar-hi.

Pel que fa als animals aquàtics, al pèlag, de moment, només s'han localitzat gambúsies, un peix d'una mida màxima de set centímetres, d'origen americà, que va ser introduït als rius catalans a la dècada dels quaranta del segle passat per eliminar mosquits, però que també ataca els altres peixos. A més a més, s'han trobat algunes tortugues de Florida, és a dir, aquells animalons que es compren petits per posar a l'aquari familiar, però que al cap d'un temps, arriben a fer quaranta centímetres de longitud i això provoca que els seus propietaris acabin deixant-los anar. A la vista d'aquestes observacions s'ha assenyalat la urgència de procedir a repoblar l'estany amb espècies aquàtiques autòctones com ara el barb, que és el peix propi dels rius penedesencs o la tortuga autòctona, que avui en dia es troba en avançada fase de regressió.

Les aigües són netes i transparents amb pocs nutrients –oligotròfics– com li pertoca a un estany de curta edat. L'espadat és prou important perquè al Penedès n'hi ha molt pocs com aquest, on les aus de presa poden niar amb molta facilitat.

El talús ha sofert alguna esllavissada important, així hom recomana sembrar-hi plantes gramínies a tota aquesta zona per tal que les arrels ajudin a fixar l'espadat i evitar-ne l'ensulsiada.

La importància ecològica i natural d'aquesta zona humida és força notable, principalment pel que fa a la utilització com a zona d'observació d'ocells, com a escola de natura, de geologia i de biologia i, en general, com a reclam d'un turisme especialitzat en la natura i el medi ambient.

El circuit geològic permet conèixer les pedreres de guix i observar la sèrie evaporítica completa i la forma d'explotació d'aquest mineral.

Segurament aquests espais no podran ser mai una gran reserva d'interès universal, però sí que podran contribuir a la restauració i al manteniment d'una major diversitat biològica al Penedès. Encara que les espècies que pot acollir majoritàriament no corren perill d'extinció, són de gran riquesa natural atès que no abunden gaire a la comarca. El valor és, doncs, directament proporcional a la seva escassetat. Cal pensar en aquesta zona com un pulmó de tranquil·litat de la natura. Podem dir, sense por a equivocarnos, que la gran ferida oberta feta a la terra per l'home durant un munt d'anys, ha esdevingut paradoxalment un espai enriquidor de l'entorn, i que el greu impacte ambiental de l'explotació continuada de les guixeres ha transformat el paisatge en un petit oasi humit que contrasta amb l'aridesa dels conreus de secà d'aquest privilegiat espai de l'Alt Penedès.

Història

Des de temps immemorials, es coneix l'existència d'aquest important jaciment de guixos al nostre municipi, únic en tota la comarca que, de manera més o menys intensiva, ha estat explotat al llarg de la seva història, fins temps més pròxims, concretament cap a l'any 1993, moment en què es va acabar l'activitat minera. Les antigues zones d'extracció van ser inundades molt aviat per les aigües d'escolament superficial, fins a configurar el paisatge actual. Amb el pas dels anys, la natura ha fet el seu curs i la vegetació d'aiguamolls, sobretot el canyís i la boga, ha arrelat. Aquesta situació ha permès la colonització dels pèlags per peixos, rèptils i ocells, i la creació d'una zona humida abans inexistent.

Als encontorns dels pèlags, hi trobem una gran diversitat d'hàbitats per a l'ornitofauna, on s'han catalogat les espècies a què ens hem referit anteriorment.

La indústria del guix

Durant el segle xx la indústria del guix va ser molt pròspera per l'enorme augment experimentat per la construcció. Hi havia un munt de petits industrials que explotaven les guixeres existents que, a poc a poc s'anaven fusionant, fins que a la dècada dels seixanta només n'hi havia dues, Yesos de Vilobí i Gyps, SA, que es van fusionar l'any 1967 i es creà la gran firma Vilobigyps, SA. Fins aleshores el procés d'obtenció del guix es feia encara d'una manera molt artesana a base de llenya, però és a partir del 1966 que es van fer servir els forns rotatius i que es va modernitzar completament l'elaboració de productes derivats del guix. A començament dels anys noranta Vilobigyps, SA va ser absorbida per Iberyeso i l'any 1997 va tancar les instal·lacions. Avui en dia, però, aquesta empresa encara té la concessió minera.

L'ambient lacustre

És un hàbitat pràcticament inexistent a l'Alt Penedès. La zona humida més propera és al pantà de Foix i podria ser la més semblant als nostres pèlags. A part de les aus que descriurem més endavant, ens hem de referir a alguns mamífers com la guineu que s'apropa als estanys per anar-hi a beure.

El rocam, el bosc i els conreus

És de dimensions considerables, les parets de les antigues pedreres ofereixen una infinitat de forats per a la nidificació d'ocells de rocam, com són els rapinyaires diürns i nocturns i la merla blava.

Els bosquets de l'entorn formats per pi blanc, garric i llentiscle, clars representants del bosc mediterrani, també ofereixen aixopluc a diverses espècies d'ocells com les mallerengues i el gaig, i a mamífers com l'esquirol i el porc senglar. Cal destacar la presència d'orquídies, modestes, però bellíssimes.

La presència de conreus, vinyes i camps erms ha permès l'assentament d'ocells com les cogullades i els tallarols.

També són l'hàbitat predilecte de molts mamífers com l'eriçó, la guineu i el teixó.

L'entorn rural

Per tots aquests excel·lents condicionants, els pèlags constitueixen una illa enmig del monocultiu de la vinya, una illa que cal preservar per la seva diversitat d'hàbitats, per la seva importància ornitològica i perquè és la segona zona humida del Penedès. Per això, a meitat dels anys noranta, l'Ajuntament i el Consell Comarcal de l'Alt Penedès van decidir portar a terme un projecte de restauració de la zona, adequant dos dels tres pèlags petits i deixant de banda un altre dels estanys petits i l'estany gran. El pèlag gran compta amb una superfície de prop de 3,5 hectàrees i una profunditat màxima de deu a quinze metres, i és la segona massa d'aigua més important de l'Alt Penedès després de l'embassament de Foix. A més, la seva existència incrementa l'interès natural dels estanys petits.

El pla d'actuació ha anat a càrrec de dues administracions: el Consell Comarcal de l'Alt Penedès i l'Ajuntament de Vilobí del Penedès. Els continus actes vandàlics han malmès constantment les instal·lacions i, encara que s'actua amb els recursos disponibles, és molt difícil d'aturar aquestes actuacions incíviques i vandàliques que causen un seguit de grans desperfectes.

Es va construir una caseta per fer la funció d'aula de cultura, un equipament destinat a l'educació ambiental, un espai per desenvolupar activitats educatives de coneixement i protecció de la natura. Els programes d'educació ambiental anaven dirigits a tots els centres d'ensenyament de la comarca i a la població en general, a més a més de fer visites guiades i diferents tallers mediambientals. A conseqüència del vandalisme continuat, aquesta caseta va sofrir un important deteriorament i es va haver d'enderrocar.

Però, malgrat tot, val la pena de passejar-s'hi, de fer-ho en silenci, sense presses, gaudint de cada passa, obrint bé els ulls... i de ben segur que la natura us sorprendrà.

L'actualitat

L'any passat es va dissoldre el Patronat dels Pèlags de Vilobí que presidia el Consell Comarcal de l'Alt Penedès, l'Ajuntament de Vilobí, la Generalitat de Catalunya i la Caixa Penedès, entre d'altres. I ha passat a dependre exclusivament de l'Ajuntament de Vilobí del Penedès.

Des que el consistori municipal és responsable dels pèlags, la primera acció que ha fet és moure els fils necessaris per aconseguir que s'anul·li la concessió minera a l'empresa propietària dels terrenys. Hem de tenir en compte que encara resten dempeus les naus industrials, fortament deteriorades pel pas del temps i per la falta de manteniment. Existeix la incongruència que la maquinària per a la manipulació de la pedra de guix, els forns i totes les instal·lacions interiors ja no hi són, malgrat que la concessió minera estigui encara en ús. Sembla, però, que les gestions que s'estan duent a terme van per bon camí i que aviat s'arribarà a un acord total amb l'empresa extractora perquè aquests espais passin a ser propietat del municipi i així adaptar-los a les finalitats ecològiques, mediambientals i

turístiques a què haurien d'anar destinats aquests singulars espais.

Hi ha un preprojecte de construir-hi una zona de miradors o observadors d'ocells per a l'estudi i gaudi dels professionals i els afeccionats que ens visitin.

Ja hem parlat del gran problema del vandalisme que tant ha afectat i afecta aquesta zona. Les destrosses continuades, les greus bretolades sofertes en aquest indret fan que un ajuntament petit com el de Vilobí, d'escassos recursos econòmics, tingui seriosos problemes per resoldre aquesta circumstància. Com a clar exemple del que esmentem, hem de dir que darrerament es van extreure del pèlag segon en grandària, dos cotxes, una moto i altres deixalles del fons de l'estany, i encara resten sis o set cotxes més que no es van poder extreure de l'aigua perquè estaven enganxats l'un amb l'altre i calien més recursos personals i d'equipament. Amb l'ajut dels bombers, més endavant es faran novament les extraccions fins que aquest espai natural nostre tan estimat quedi ben net d'andròmines.

Pel que fa a l'estany gran, una part del penya-segat s'ha esllavissat i una de les accions immediates que cal prendre és corregir aquests petits allaus que malmeten l'espadat i les nidificacions de les aus de presa.

Museu de geologia i del guix

El 1981 Josep Rovira i Sendrós un reconegut geòleg del poble va fundar aquest museu que es va inaugurar el mes d'octubre del 1986 i que dirigeix des d'aleshores. S'hi exposen materials molt interessants de guix cristallitzat, molts dels quals han estat trobats a les pedreres de l'entorn. Hi ha una secció especialment dedicada al guix de Vilobí. Hi ha unes vitrines on s'exhibeix una mostra de fòssils de la comarca, i cal esmentar el fòssil d'un peix del gènere *Aphanius nardo*, trobat a les pedreres de Vilobí i que és el més antic de la seva espècie. Constantment s'està enriquint amb noves adquisicions d'exemplars de minerals i roques. Es pot assegurar que aquesta col·lecció de guixos és una de les més importants d'Europa.

En un lloc determinat del museu hom pot apreciar una esplèndida maqueta de l'estructura geològica del municipi. També hi ha exposades unes maquetes molt ben fetes i interessants que reproduïxen fidelment els forns de guix que havien funcionat al poble, a Catalunya i a la resta de l'Estat. Atès que és un museu particular, les visites s'han de concertar al telèfon 93 897 80 27.

Informació addicional

A més a més, a la part més alta del pèlag gran a tocar de la seva riba, hi ha una casa de turisme rural (Cal Bitxac) recentment rehabilitada, adequada i perfectament decorada per als interessats a observar la natura en el seu estat més pur (Cal Bitxac - Montserrat Pons - tel. 606 615 725).

Llista provisional d'ocells observats a les guixeres de Vilobí i entorns

---

Per Xavier Bayer, Cisco Guasch i Humbert Salvadó

Cabusset (*Tachybaptus ruficollis*)
Corb marí gros (*Phalacrocorax carbo*)
Martinet menut (*Ixobrychus minutus*)
Martinet de nit (*Nycticorax nycticorax*)
Espugabous (*Bubulcus ibis*)
Martinet blanc (*Egretta garzetta*)
Bernat pescaire (*Ardea cinerea*)
Cigonya (*Ciconia ciconia*)
Ànec collverd (*Anas platyrhynchos*)
Milà negre (*Milvus migrans*)
Àliga marcenca (*Circaetus gallicus*)
Esparver vulgar (*Accipiter nisus*)
Aligot (*Buteo buteo*)
Xoriguer (*Falco tinnunculus*)
Falcó mostatxut (*Falco subbuteo*)
Falcó pelegrí (*Falco peregrinus*)
Perdiu (*Alectoris rufa*)
Guatlla (*Coturnix coturnix*)
Rascló (*Rallus aquaticus*)
Polla d'aigua (*Gallinula chloropus*)
Fotja (*Fulica atra*)
Camallargues (*Himantopus himantopus*)
Fredeluga (*Vanellus vanellus*)
Becada (*Scolopax rusticola*)
Xivitona (*Actitis hypoleucos*)
Colom roquer (*Columba livia*)
Xixella (*Columba oenas*)
Tudó (*Columba palumbus*)
Tórtora (*Streptopelia turtur*)
Cucut reial (*Clamator glandarius*)
Cucut (*Cuculus canorus*)
Xot (*Otus scops*)
Duc (*Bubo bubo*)
Mussol (*Athene noctua*)
Enganyapastors (*Caprimulgus europaeus*)
Siboc (*Caprimulgus ruficollis*)
Ballester (*Tachymarptis melba*)
Falcot negre (*Apus apus*)
Blauet (*Alcedo atthis*)
Abellerol (*Merops apiaster*)
Puput (*Upupa epops*)
Colltort (*Jynx torquilla*)
Picot verd (*Picus viridis*)
Cogullada vulgar (*Galerida cristata*)
Cotoliu (*Lullula arborea*)
Alosa (*Alauda arvensis*)
Oreneta de ribera (*Riparia riparia*)
Roquerol (*Ptyonoprogne rupestris*)
Oreneta vulgar (*Hirundo rustica*)
Oreneta cuablanca (*Delichon urbica*)
Trobat (*Anthus campestris*)
Piula dels arbres (*Anthus trivialis*)
Titella (*Anthus pratensis*)
Cuereta torrentera (*Motacilla cinerea*)
Cuereta blanca (*Motacilla alba*)
Cargolet (*Troglodytes troglodytes*)
Pardal de bardissa (*Prunella modularis*)
Pit-roig (*Erithacus rubecula*)

Rossinyol (*Luscinia megarhynchos*)
 Cotxa fumada (*Phoenicurus ochruros*)
 Cotxa cua-roja (*Phoenicurus phoenicurus*)
 Bitxac rogenic (*Saxicola rubetra*)
 Bitxac comú (*Saxicola torquata*)
 Còbit gris (*Oenanthe oenanthe*)
 Merla blava (*Monticola solitarius*)
 Merla (*Turdus merula*)
 Griva cerdana (*Turdus pilaris*)
 Tord (*Turdus philomelos*)
 Tord ala-roig (*Turdus iliacus*)
 Griva (*Turdus viscivorus*)
 Rossinyol bord (*Cettia cetti*)
 Trist (*Cisticola juncidis*)
 Bosqueta vulgar (*Hippolais polyglotta*)
 Tallareta cuallarga (*Sylvia undata*)
 Tallarol de garriga (*Sylvia cantillans*)
 Tallarol capnegre (*Sylvia melanocephala*)
 Tallareta vulgar (*Sylvia communis*)
 Tallarol gros (*Sylvia borin*)
 Tallarol de casquet (*Sylvia atricapilla*)
 Mosquiter pàl·lid (*Phylloscopus bonelli*)
 Mosquiter comú (*Phylloscopus collybita*)
 Mosquiter de passa (*Phylloscopus trochilus*)
 Bruel (*Regulus ignicapillus*)
 Papamosques gris (*Muscicapa striata*)
 Mastegatatxes (*Ficedula hypoleuca*)
 Mallerenga cuallarga (*Aegithalos caudatus*)
 Mallerenga emplomallada (*Parus cristatus*)
 Mallerenga petita (*Parus ater*)
 Mallerenga blava (*Parus caeruleus*)
 Mallerenga carbonera (*Parus major*)
 Raspinell (*Certhia brachydactyla*)
 Oriol (*Oriolus oriolus*)
 Botxí (*Lanius meridionalis*)
 Capsigrany (*Lanius senator*)
 Gaig (*Garrulus glandarius*)
 Garsa (*Pica pica*)
 Gralla (*Corvus monedula*)
 Corb (*Corvus corax*)
 Estornell vulgar (*Sturnus vulgaris*)
 Estornell negre (*Sturnus unicolor*)
 Pardal (*Passer domesticus*)
 Pardal xarrec (*Passer montanus*)
 Pardal roquer (*Petronia petronia*)
 Pinsà (*Fringilla coelebs*)
 Gafarró (*Serinus serinus*)
 Verdum (*Carduelis chloris*)
 Cadenera (*Carduelis carduelis*)
 Lluer (*Carduelis spinus*)
 Passerell (*Carduelis cannabina*)
 Pinsà borroner (*Pyrrhula pyrrhula*)
 Gratapalles (*Emberiza cirrus*)
 Sit negre (*Emberiza cia*)
 Repicatalons (*Emberiza schoeniclus*)
 Cruixidell (*Miliaria calandra*)